

IŠ KUR ATsirADO VAIKAI

Danguje gyveno vaikutis ir ruošėsi netrukus gimti. Vieną dieną jis paklausė Dievo:

- Man sako, kad tu rytoj ketini mane nusiųsti į žemę, bet kaip aš ten gyvensiu būdamas toks mažytis ir bejėgis?

- Iš daugelio angelų aš išsirinkau vieną tau. Jis lauks tavęs ir tavimi rūpinsis - atsakė Dievas

- Bet juk čia, danguje, man nieko netrūksta, bet tos dainos ir šypsenos... man jų reikia, kad būčiau laimingas..

- Tavo angelas tau dainuos ir šypsosis kiekvieną dieną. Tu jausi jo meilę ir būsi laimingas.

- Bet - neatlyžo mažasis - kaip aš suprasiu, kai su manim kalbės, juk aš nemoku žmonių kalbos?

- Tai paprasta, tavo angelas kalbės tau pačius gražiausius ir šilčiausius žodžius, kokių tu dar nesi girdėjęs, ir su didžiule kantrybe bei rūpesčiu jis mokys tave kalbėti.

Vaikutis pakėlė į Dievą akis:

- O ką aš darysiu, kai norėsiu pasikalbėti su tavimi?

Dievulis nusiųsijo:

- Tavo angelas suglaus tavo delniukus ir mokys tave maldų.

- O aš girdėjau, kad žemėje yra blogų žmonių, kas mane apsaugos ir gins?

Dievas apkabino vaikutį:

- Tavo angelas tave gins, net jeigu grės pats didžiausias pavojus.

Ir staiga mažutis nusiminė:

- Bet aš visą laiką būsiu nelaimingas, nes daugiau tavęs nebepamatysiu...

Dievas pakėlė vaikutį ir tarė:

- Tavo angeliukas visą laiką kalbės su tavimi apie mane ir mokys kelio, kad galėtum pas mane sugrižti. Netgi jei aš visą laiką busiu šalia tavęs.

Šiuo metu buvo taip gera ir ramu danguje, bet žemėje jau girdėjosi balsai, ir vaikutis paskubomis švelniai paklausė:

- Dievuliau, jeigu jau man reikia tave palikti, prašau pasakyk man kuo mano angelas vardu!

- Tavo angelo vardas nėra svarbus, tu jį tiesiog vadink mamyte.

